

Legislația Republicii Moldova nu protejează persoanele intern strămutate

Sorry, this entry is only available in [Romanian](#). For the sake of viewer convenience, the content is shown below in the alternative language. You may click the link to switch the active language.

În fiecare an la data de 20 iunie, Agenția ONU pentru Refugiați (UNHCR), împreună cu comunitatea internațională, marchează Ziua Mondială a Refugiaților în semn de apreciere a puterii și curajului oamenilor, care au fost forțați să-și părăsească propria țară pentru a scăpa de războaie, conflicte sau persecuție.

Ziua Mondială a Refugiaților este o oportunitate de a manifesta empatie și înțelegere pentru situația lor dificilă, dar și pentru a atrage atenția publicului la milioanele de refugiați, dar și persoane strămutate intern din întreaga lume.

Dacă Republica Moldova a făcut progrese semnificative în domeniul azilului, odată cu aderarea la Convenția privind statutul refugiaților din 1951, și ulterior cu adoptarea unei legislații în domeniul azilului conform standardelor internaționale, la capitolul protecției persoanelor intern strămutate, nu s-a întreprins nimic iar cifrele oficiale cu privire la persoanele intern strămutate lipsesc.

Amintim că, cea mai mare criză umanitară cu care se confruntă Republica Moldova a început în anul 1992. Conform unor estimări, circa 130 mii de persoane s-au strămutat din raioanele de est, ca urmare a războiului de pe Nistru.

Mediul academic, dar și societatea civilă au relevat existența unui vid juridic și lipsa unor garanții de protecție a persoanelor intern strămutate, precum și necesitatea adoptării unei legi privind persoanele intern strămutate.

Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova prevede doar noțiunea de persoane strămutate, care, conform definiției, se referă doar la persoane străine strămutate din țara lor de origine în alte țări, adică refugiați, iar alte acte normative fie au fost abandonate, fie au aplicabilitatea foarte îngustă.

Necesitatea adoptării unui cadru normativ cu privire la persoanele intern strămutate este cu atât mai stringentă cu cât în stânga Nistrului s-a instaurat un regim *de facto*. Administrație secesionistă are unul din cele mai rele caziere în domeniul drepturilor omului din Europa, iar persecuțiile din partea structurilor de forță din stânga Nistrului obligă persoanele să părăsească domiciliul lor.

În acest context, reieșind din Principiile Directoare ale ONU privind strămutarea internă recomandăm autorităților naționale și Biroului Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați din Republica Moldova să întreprindă măsurile necesare în vederea adoptării unei legi speciale cu privire la persoanele intern strămutate în Republica Moldova.